

Resolució 359/2017, de 20 novembre de 2017

Número d'expedient de la Reclamació: 380/2017.

Administració reclamada: Fundació Parc Científic de Barcelona. Universitat de Barcelona.

Informació reclamada: Còpia de l'acta del Patronat de data 13 de juny de 2017.

Sentit de la Resolució: Desestimació.

Resum: La GAIP és competent per atendre reclamacions en relació amb sol·licituds d'accés a la informació pública adreçades a les Universitats catalanes i als ens i fundacions que en depenen. L'acta de la sessió d'un òrgan de govern, com el Patronat de la Fundació, elaborada per la persona que hi ha actuat com a Secretària no es pot considerar informació pública accessible fins que sigui aprovada, ja que no és fins aleshores que és un document definitiu que recull la voluntat de l'òrgan i fa públics els acords que s'han pres. La decisió de la Fundació, doncs, d'inadmetre la sol·licitud està ben fonamentada i resulta ajustada a l'article 29.1.a l'LTAIPBG, i cal desestimar la reclamació sens perjudici del dret que pugui assistir a la persona reclamant a accedir a l'acta sol·licitada un cop aquesta hagi estat aprovada.

Paraules clau: Fundació. Universitat. Persona interessada. Actes. Esborranys. Inadmissió.

Ponent: Elisabet Samarra i Gallego.

Antecedents

1. El dia 10 d'agost de 2017 va entrar a la GAIP la Reclamació 380/2017, presentada contra la Fundació Parc Científic de Barcelona (PCB), de la Universitat de Barcelona, en relació amb la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent següent, presentada pel representant de l'empresa ESMA PARK SL. La persona reclamant declina el procediment de mediació regulat a l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG).
2. El 27 de juny de 2017 la persona reclamant va presentar una sol·licitud d'informació adreçada a la Fundació PCB demanant: "*còpia de l'acta del Patronat de la Fundació Parc Científic de data 13 de juny de 2017 en la qual, com a punt de l'Ordre del Dia, ..., s'anava a tractar la Proposta d'acord extrajudicial*". La sol·licitud fa referència a un acord extrajudicial que, per les converses prèvies mantingudes, es podria haver inclòs a l'Ordre del Dia per ser tractat pel Patronat, en relació amb l'execució d'un contracte subscrit per l'empresa reclamant i la Fundació reclamada.
3. El 26 de juliol de 2017 la Directora dels Serveis Jurídics de la Fundació PCB resol la sol·licitud inadmetent-la a tràmit motivant-ho en el fet que s'incorre en el supòsit contemplat a l'article 29.1 apartat a) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, ja que l'acta sol·licitada no ha estat aprovada i,

per tant, és un esborrany amb caràcter de document de treball que no es pot donar per definitiu fins que no sigui aprovada en la propera reunió del Patronat.

4. En l'escrit de reclamació a la GAIP, del 10 d'agost de 2017, la societat reclamant considera errònia aquesta inadmissió al·legant que l'article 19 dels Estatuts del PCB preveu que les actes poden ser aprovades o al final de la reunió o a la següent sessió i motiva la reclamació en el perjudici que li ha ocasionat el fet que no s'adoptés l'acord extrajudicial tenint en compte que la sessió del Patronat que l'hauria d'haver aprovat es va celebrar el dia abans de la celebració del judici, el 15 de juny de 2017, que s'hauria pogut evitar si s'hagués adoptat l'acord extrajudicial, i considera provat amb això que la Fundació ha tingut una actuació contrària a la bona fe.
5. El 23 d'agost la GAIP va demanar a la persona reclamant que esmenés la reclamació acreditant la representació d'acord amb la qual al·legava actuar en el marc de la reclamació, advertint-la que si en el termini de deu dies no aportava aquesta documentació, se la tindria per desistida, de conformitat amb el que disposa l'article 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. La persona reclamant formalitza l'esmena dins del termini indicat.
6. El 6 de setembre de 2017 la GAIP informa a l'Administració reclamada de la presentació d'aquesta reclamació i li demana que, en el termini de deu dies, li trameti un informe que reculli el seu posicionament i actuacions en relació amb la sol·licitud d'accés en què es fonamenta la reclamació, i que li remeti l'expedient complet.
7. Després de reclamar-lo, el 20 d'octubre de 2017 té entrada a la GAIP l'informe reclamat al PCB. En ell es reiteren els motius per la inadmissió de la sol·licitud i es justifica en que és *"la pràctica ordinària en els Patronats de la Fundació Parc Científic de Barcelona, que l'acta de les reunions s'aprovin en el Patronat següent, tal com figura en el seu primer punt de l'ordre del dia"* i s'informa que la propera sessió ordinària en la què és previst aprovar l'acta sol·licitada s'ha de celebrar en el mes de desembre.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i admissibilitat de la Reclamació

L'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) estableix que les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública poden ser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant de la GAIP. De la seva

banda, l'article 72 LTAIPBG estableix que les resolucions expresses o presumptes dictades en relació amb el dret d'accés a la informació pública poden ésser objecte de reclamació.

La reclamació es formula contra una Fundació depenent de la Universitat de Barcelona. Això podria presentar dubtes en relació amb la competència de la GAIP que, tot i que no han estat oposats per part de la Fundació PCB, s'esvairan seguidament. Des de la Resolució 17/2015 la GAIP ha fixat el criteri d'entendre que, tot i que del tenor literal dels articles 73 i 74 LTAIPBG se'n podria deduir que la garantia de la reclamació davant de la GAIP en relació amb sol·licituds d'accés a la informació pública a les universitats públiques de Catalunya i els ens que en depenen restaria subjecte a la formalització de conveni amb la GAIP, aquest conveni no resulta exigible per admetre reclamacions, ja que el contrari suposaria interpretar que el legislador català ha deixat a mans de les Universitats catalanes i ens dependents l'accés a la via de reclamació que la legislació bàsica de transparència estableix amb caràcter gratuït mitjançant un òrgan independent de garantia creat *ad hoc*, o, dit d'altra manera, que la legislació catalana de transparència, en el desplegament de la legislació bàsica estatal, ha restringit l'àmbit de garantia del dret d'accés de la ciutadania i n'ha exclòs les Universitats catalanes i ens dependents que no subscriuguin un conveni amb la GAIP.

Cal recordar que l'article 3.1.c) LTAIPBG estableix expressament que aquesta llei i les obligacions que s'hi contenen els és aplicable a les Universitats públiques i als ens que en depenen, o hi estan vinculats o participats, incloses les fundacions, societats mercantils i altres ens instrumentals, i que la llei bàsica estatal de transparència 19/2013, del 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern empara l'aplicació de la via de reclamació davant dels òrgans de garantia, com la GAIP, de les sol·licituds d'informació a universitats públiques i ens que en depenen, al contrari del que fa amb altres institucions o òrgans equiparables als òrgans estatutaris als quals fa referència els articles 73 i 74 LTAIPBG esmentats. Tenint això en compte, la Resolució de la Reclamació 17/2015 de la GAIP ja va establir que *"la possibilitat que la llei catalana pugui condicionar la garantia de la reclamació a la GAIP a un conveni previ amb aquestes entitats suposaria una restricció de les garanties establertes a favor del dret d'accés per part de la legislació bàsica de transparència (en la mesura que el dret a reclamar, amb caràcter gratuït, davant d'una autoritat independent com la GAIP és una garantia evident del dret d'accés), cosa que, de ben segur, no pot haver estat la intenció del legislador català, ja que, segons es desprèn dels debats parlamentaris, el seu capteniment era més aviat el contrari: reforçar i ampliar el dret d'accés, respecte dels mínims garantits per la legislació bàsica.*

Cal entendre, per tant, que el condicionament fet per l'article 74.3 LTAIP de la via de la reclamació davant la GAIP a un conveni previ afecta només a les institucions de la Generalitat previstes al Capítol V del Títol II de l'Estatut d'Autonomia. Això no treu, naturalment, que la GAIP pugui subscriure convenis per concretar un marc estable de relació i col·laboració, en benefici del dret d'accés a la informació

pública, amb les universitats o qualsevol altre òrgan subjecte a les reclamacions davant d'aquesta Comissió de Garantia.

Es pot concloure, doncs, que la legislació de transparència atorga a la GAIP competència sobre reclamacions en relació amb sol·licituds d'accés a la informació pública adreçades a universitats públiques” i, pels mateixos arguments, als ens i fundacions que en depenguin, expressament previstos per l'article 3.1.c LTAIPBG.

En aquest mateix sentit s'expressa l'article 3.1.i) del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'accés a la Informació Pública (RGAIP), que en determinar que resten dins l'àmbit d'actuació de la GAIP altres subjectes obligats per l'LTAIPBG, com les universitats i ens que en depenen, no ho condiciona a la formalització d'un conveni previ com a requisit, sinó que s'hi refereix en termes indeterminats d'eventual conveniència o procedència.

D'acord amb això, la GAIP considera admissibles a tràmit les reclamacions presentades contra les desestimacions d'accés de les Universitats i dels ens que en depenen, com la Fundació reclamada, i considerant que la Reclamació 380/2017 reuneix els requisits formals establerts per l'LTAIPBG i per l'RGAIP, l'admet a tràmit.

2. Sobre la inadmissió de la sol·licitud d'accés

La reclamació es presenta contra la inadmissió a tràmit de la sol·licitud d'accés a l'acta, motivada en el fet que, en no haver estat aprovada pel Patronat, es tracta d'un esborrany.

Efectivament, l'article 29.1.a LTAIPBG preveu que hagin de ser inadmeses a tràmit les sol·licituds d'informació si demanen notes, esborranys o resums, o qualsevol document de treball intern sense rellevància o interès públic. En aquest cas, l'acta de la sessió d'un òrgan de govern, com el Patronat de la Fundació, elaborada per la persona que hi ha actuat com a Secretària no es pot considerar informació pública accessible fins que sigui aprovada, ja que no és fins aleshores que és un document definitiu que recull la voluntat de l'òrgan i fa públics els acords que s'han pres. En aquest sentit, considerant que les actes han de recollir fidelment els acords i la intervenció dels membres en cada sessió, no és procedent que es puguin difondre abans que aquests membres no hagin tingut l'oportunitat de revisar-les i aprovar-les.

D'altra banda, cal fer constar en relació amb la fonamentació de la reclamació que la consideració sobre la conveniència d'haver adoptat o no un acord prejudicial o la valoració de la bona fe amb què hagi actuat la Fundació PCB en no adoptar aquest acord depassa l'abast d'aquest procediment de

reclamació i les facultats de revisió d'aquesta Comissió, que s'ha de limitar a determinar si determinada informació pública ha de ser accessible o no.

La decisió de la Fundació, doncs, d'inadmetre la sol·licitud està ben fonamentada i resulta ajustada a l'article 29.1.a l'LTAIPBG, i cal desestimar la reclamació sens perjudici del dret que pugui assistir a la persona reclamant a accedir a l'acta sol·licitada un cop aquesta hagi estat aprovada.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 20 de novembre de 2017, resol per unanimitat:

1. Desestimar la Reclamació 380/2017 i confirmar al resolució d'inadmissió a tràmit de la Fundació, considerant que l'acta que es sol·licita és un esborrany pendent d'aprovació.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 380/2017 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 20 de novembre de 2017

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.